

HANDELSBODEN.

I Lövsta i Adelövs socken fanns den vår barndoms handelsbod. Vägen dit besto till största delen av en gångstig. Det fanns 2 gärdesgårdar att klättra över, 5 grindar med gångjärn 2 utan. Dem fick man lyfta och stänga med en hank när man kommit igenom. Så skulle man gå över ett kärr på gamla plankor som var lagda på stenar och tuvor. Det var på sommaren. På ~~vintern~~ vintern hölls stigen upptrampad av kunderna från olika gårdar och det gick bra för utom en gubbe som var ovanligt bredspårig, så han gick med ena foten utanför gångstigen så det blev spår utav en högerfot på båda sidor av stigen när han hade gjort en tur till Lafta som det sades i dagligt tal.

När man kom ind i boden pinglade det i en liten bjällra som satt över dörren så handlaren kunde höra om det kom någon kund när han inte var inne själv. Till vänster innför dörren stod silltunnen med saxen som hängde på kanten. Det påstods att det fanns gubbar som spottade ut snuset i tunnan när de ~~köp~~ köpt nytt och skulle byta prilla. Bakom tunnan fanns tygdisken med bakomvarande hyllor med olika tyger och diversa hushållsaker.

Till höger innanför dörren fanns järnvaror iform av hästskor, spadar, piskor, grimmor, spik, hammare, tänger mm. Rakt fram fanns massor av lådor båda i och bakom disken for olika matvaror. Upp vid taket var hyllor med porslin ~~o~~ och lite prydnadssaker. I taket hängde lyktor, krukor, fotogenkannor och mycket andra saker. Handlaren på 1920-talet hette David Alfredsson.

Ja dit gick vi med våra äggkorgar och smörtrillingar och sålde och köpte socker o kaffe och allt annat som inte kunde framställas på gården.

En vacker vinterdag skulle min äldste bror gå och sälka en korg ägg och handla lite. Nästan framme fanns en stor damm som den här gången var belagd med blank fin is. Han kunde inte motstå frestelsen att gå sista biten på ~~is~~ isen, istället for på vägen. När han gått en bit satte han en riktig rova. Äggkorgen slog i isen. Äggkorgen blev kvar på isen Hilding kom hem med en räkning på det han köpt. En annan gång fick jag förtroendet att gå och sälja en korg ägg och handla lite. Men jag skulle då visa att jag kunde gå en korg ägg utan att slå sönder ett enda. Jag fick sällskap med grannen David,

II

Det gick bra, jag höll korgen med ett stadigt grepp. Så kom vi till kärret. David gick före på plankorna. Då hände det som inte skulle få hända. När jag skulle sätta foten på planken bakom David vägde den upp lite så jag fick foten under och stod på skallen. Äggkorgen slog i planken vartenda ägg gick sönder. Jag kom hem med en räkning på det jag hade handlat. Äggörören låg kvar i kärret. Det är 1921. Mor skulle fylla 35 år. Vi hade väl fått ihop några ören så Hilding skulle köpa en present till hende. Han kom hem med en liten blå vas som hun fick. När Mor slutet sina dagar 1969 fick vi den lilla vasen. 1978 fyllde vår dotter Britta 35 år. Då fick hon den lilla vasen. 1999 fyller hennes dotter Katarina 35 år, då kommer säkert hon att få den lilla vasen om inget särskilt kommer emellan. Handelsmannen Alfredsson och hans fru hade ingen barn, de brukade säga, vara unga och ingen barn ha det går bra, men när vi blir gamla och ensamma blir det ju ett annat vis. Här på en hylla står 3 kaffekoppar (av ett dussin) som far köpte där i boden för omkring 85 år sedan som present till Mor vid något tillfälle. Vi har även kvar en liten tomte av porslin som jag fick i julklapp någon gång på 20talet, även den kommer från handelsboden i Lövsta. Ibland kunde vi få en tiöring till karameller när vi gick till boden. En grannpojke talade om att om han fick 10 öre brukade han köpa 2 strutar a 5 öre för då kunde det bli någon mer karamell än om han köpte en strut för 10 öre. Så småningom kom en annan handelsman till Lövsta. Hur länge affären var kvar vet jag inte för vi flyttade från trakten 1930. Ja det var några minnen från en av de många handelsbodar som försvunnet i vårt avlånga land under årens lopp.

Lima i Movember 1995.

Hilmer o Frida Johansson.